

Begravningsbyrå för kelgrisar

Helena Larsson fick hjälp av Nordisk Ark när hennes älskade hundar dog

HELENA LARSSON HAR ASKAN från sina två hundar i bokhyllan. Här tänder hon ljus och tänker tillbaka på allt de har upplevt tillsammans.

COCKIE ÄLSKADE att åka pulka. Men hon kunde tjura en hel kväll när hon blev tillrättvisad. Capixie löd minsta vink. Cockerspanieln och den irländska settern dog med 1,5 års mellanrum. I dag står de i varsin urna på en hylla i en villa i Vellinge. Helena Larsson går dit ibland, tänder ett ljus och tänker på allt de har upplevt tillsammans.

– Jag har gått med dem i ur och skur under tolv år. Utan dem blev det så otroligt tomt. När stunderna blir som tyngst kan jag vända det till något positivt, tänka på alla stunder jag har haft med dem, säger Helena.

Robert Klein och hans firma Nordisk Ark, Sveriges enda begravningsbyrå för djur, lär snart få efterföljare. Svenskens omsorg om sina husdjur är på väg att sträcka sig ända in i döden.

Det var till honom som Helena Larsson vände sig när Capixie dog. Han har haft sin fir-

”Jag tror att det ibland kan vara lättare att leva med ett djur än med en människa. Det där djuret som alltid möter en i dörren, alltid lika glad.”

ROBERT KLEIN, DJURBEGRAVNINGSBYRÅN NORDISK ARK

ma i tre år, men det var i år som något hände.

– Det var som att djuren tagit ytterligare ett steg in i vårt samhälle. Djurägare från hela landet hörde av sig. Första året sålde jag nog fem urnor på hela året, i år kommer jag nog upp i 1 000 stycken.

Husdjurens villkorslösa kärlek tror han ligger bakom.

– Jag tror att det ur-

ibland kan vara lättare att leva med ett djur än med en människa. Det där djuret som alltid möter en i dörren, alltid lika glad. Vi har blivit mer medvetna om det vi vill ge våra nära och kära, även om det rör sig om en hund eller en katt.

Robert Klein kan

hämta en sjuk hund och köra den till avlivning, ordna plats på djurkyrkogården och följa med dit och läsa en vers. Men i de flesta

fall handlar det om att leverera askan i en urna i stället för djursjukhusets papplåda.

– För det mesta kommer jag hem till dem och vi har en lugn stund tillsammans. Kanske

ber de; Robert, kan inte du säga något?

Helena har fått många kommentarer om att hon har lik hemma. Det struntar hon i. Hundarna får stå kvar tills hon är mogen att släppa taget. Hon har redan sett ut en plats där de ska begravas. Det blir en varm sommardag eller en snöig vinterdag. De hatade regn, men älskade snö och värme.

FOTOT av Capixie står intill

JONAS NYREN
jonas.nyren@metro.se